

ת"פ (אילת) 12320-10-17 - מדינת ישראל נ' שלמה בניסטי

ת"פ (אילת) 12320-10-17 - מדינת ישראל נ' שלמה בניסטישלוס אילת

ת"פ (אילת) 12320-10-17

מדינת ישראל

נגד

שלמה בניסטי

בית משפט השלוס באילת

[20.11.2024]

כבוד השופטת ליאורה אדלשטיין

ע"י ב"כ עוה"ד שירלי הדר

ע"י ב"כ עוה"ד עו"ד אייל לביא

גזר דין

1. ביום 6.1.2020 הורשע הנאשם, בהכרעת דין מנומקת, בביצוע עבירה של החזקה/שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיף 7(א)+7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג - 1973 (להלן: פקודת הסמים) (להלן: "כתב האישום הראשון").

2. לאחר שנתיים, ביום 6.1.2022 הורשע הנאשם, על יסוד הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן - המייחס לו עבירה של החזקה/שימוש בסמים לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיף 7(א)+7(ג) סיפא לפקודת הסמים (להלן: "כתב האישום השני").

עובדות כתב האישום הראשון

3. על פי המתואר בכתב האישום, בתאריך 3.10.2017, סמוך לשעה 00:54, הגיע הנאשם ברכב מסוג "סקודה אוקטביה" בצבע לבן אשר ברשותו (להלן: הרכב), אל מחסום, שהוצב על ידי שוטרי משמר הגבול, בכביש 12 (ק"מ 1) סמוך לעיר אילת. במעמד המתואר לעיל, עת בוצע חיפוש כדין ברכב, החזיק הנאשם בתא המטען בסם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של 284.20 גרם נטו, שלא לצריכה עצמית, ללא היתר, לפי הפקודה או בתקנות לפיה, או רישיון מאת המנהל. הנאשם השתמש ברכב ונסע בו מאות קילומטרים יחד עם אחרת, שזהותה ידועה למאשימה, אל העיר אילת, כשהוא מאכסן בו את הסם המסוכן - ובכך הסתייע ברכב כדי לבצע פשע. על פי המתואר בכתב האישום השני (כ.א. מתוקן) -

4. ביום 9.11.2015, סמוך לשעה 19:00, בוצע חיפוש משטרתי כדין ברחוב דפנה 9/7 באילת, בדירה שבה התגורר הנאשם (להלן: הדירה). באותו מעמד החזיק הנאשם, במקרה של הדירה, סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 98.6 גרם נטו לצריכתו העצמית.

חוות דעת

תסקיר שירות המבחן:

5. לתיק הוגשו 5 תסקירים מאת שירות המבחן. לפי תסקיר שירות המבחן מיום 19.1.2021 הנאשם סיים 12 שנות לימוד, עם זכאות לתעודת בגרות ותעודה כמפעיל מערכות ס.א.נ.סי. הנאשם התגייס לצבא בגיל המתאים ושירת שירות מלא ביחידת "כפיר". את רוב שירותו הצבאי בצע כלוחם ולקראת סוף השירות הפסיק לתפקד כלוחם בשל חילוקי דעות עם מפקדו.

התסקיר פרט את קורות משפחתו וחיו של המשיב לרבות היסטוריה של צריכת סמים במשפחה. אשר לשימוש בחומרים משני תודעה מסר הנאשם כי החל לצרוך סמים מסוג קנאביס בגיל 21. העישון הרגיעו ועזר לו למזער ויכוחים. בתחילה חשש להתחיל לעשן בגלל הורה שהיה נרקומן בעבר אולם הרגיש שהוא יכול לשלוט בשימוש.

שירות המבחן התרשם שבמשפחת הנאשם חל היפוך תפקידים בכך שהנאשם טיפל בהורה, דאג לכל צרכיו, ליווה אותו למסגרות גמילה מסמים ואף ניסה לגמול אותו בכוחות עצמו. שירות המבחן העריך כי תפקיד זה היה גדול ממידותיו והוא התקשה למלאו וסבר שהנאשם לא היה פנוי לגיבוש הזהות האישית והתעסוקתית שלו באופן מיטיב. ביתר התסקירים תיאר שירות המבחן את ההליך הטיפולי והאיש של הנאשם, שנקלט לקבוצה טיפולית ביום 22.1.2023. בתחילה התקשה הנאשם לשתף ובהדרגה שיתף ונפתח יותר. בתסקיר מיום 19.6.2023 נמסר כי הנאשם משתתף במפגשים באופן פעיל ומציג את עצמו ואת רגשותיו באופן כנה ואותנטי.

שירות המבחן ציין בתסקירו האחרון מיום 14.2.2024 את התרשמותו כי הנאשם ערך תהליך במהלכו הגביר את יכולתו להתמקם בביטחון בהליך הטיפולי. בתקופת הטיפול התגבשה אצל הנאשם יציבות והתמדה בטיפול ויכולת להיעזר בקבוצת הטיפול כגורם שמהווה אחריות אקטיבית לעריכת שינוי ומפחית סיכון להישנות עבירות. הנאשם שיתף שעל אף שיש בידו רישיון לשימוש בקנאביס רפואי הוא משתמש לעיתים מעבר למינון שאושר לו. שירות המבחן העריך כי יכולתו של הנאשם לשתף באופן גלוי על השימוש בקנאביס מעיד מחד גיסא על האמון שהוא נותן בגורמי הטיפול ומאידך גיסא, על המשך קיום בעייתיות בשמירה על גבולות התנהגותיים ועל כן ציין כי יש צורך בהמשך טיפול בנושא זה.

החל ממאי 2022, מחזיק הנאשם עבודה קבועה ויציבה בתפקיד אב בית בתיכון. מנחי הקבוצה הטיפולית תיארו כי עבודתו מהווה עוגן עבורו ומאפשרת לו להרגיש משמעותי ונחוץ. לצד העדר רישומים פליליים חדשים, ונוכח פרוגנוזה שיקומית חיובית, המליץ שירות המבחן על הטלת צו מבחן למשך שנה, במהלכה ימשיך הנאשם בטיפול. טיעוני הצדדים:

טיעוני המאשימה לעונש

6. ב"כ המאשימה טענה כי במעשיו פגע הנאשם בערכים המוגנים של הגנה על שלום הציבור במובן הרחב, היות ונגע הסמים מחולל פגיעה על כל גווניה; וכן פגע בהגנה על גופם של צורכי הסמים. המאשימה טענה כי נוכח סוג הסם וכמותו מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא - בינונית. היא הפנתה לע"פ 966/94 בעניינו של אמזלג ולע"פ 11469/05 וטענה כי מדיניות הענישה בסוג עבירות זה היא להעדיף שיקולי הרתעה וגמול על פני שיקולי שיקום ו/או התחשבות בנסיבותיו של הנאשם. המאשימה הפנתה לפסיקה וטענה כי מתחם העונש ההולם ביחס לשני כתבי האישום נע בין 4 ועד 12 חודשי מאסר. אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה מסרה כי הנאשם נעדר עבר פלילי, העבירה בוצעה בשנת 2017 והכרעת הדין, שניתנה לאחר שמיעת ראיות בתיק, הינה משנת 2020. המאשימה טענה כי אין להקל על הנאשם בשל חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה והתארכות ההליך מאחר והדחיות בתיק היו לבקשתו ובהעדר התייצבותו. ביחס לתסקירי שירות המבחן טענה המאשימה כי בתסקיר האחרון ציין שירות המבחן שהנאשם מתקשה לערוך התבוננות מעמיקה ולעשות חיבור בין דפוסיו ההתמכרותיים להתנהלות פורצת הגבולות וכי הוא מעיד על עצמו כמי שמתמשש בקנבוס מעבר למינון שאושר לו. המאשימה טענה כי שירות המבחן מבקש לקבע אצל הנאשם את הרגלי השימוש הלא נכונים ושהנאשם לא נרתם להליך הטיפולי ולכן אין מקום לסטות מהמתחם. בנוסף טענה המאשימה כי נקבע בפסיקה שמעמדו של שירות המבחן הוא גורם ממליץ בלבד ושעל בית המשפט להעריך ולשקול נסיבות רבות נוספות וכן את שיקולי הענישה. לסיכום טענה ב"כ המאשימה כי יש למקם את עונשו של הנאשם ברף הנמוך של המתחם שציינה ולהטיל עליו 5 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות, ובנוסף להטיל עליו מאסרים מותנים בעבירות סמים מסוג פשע ועוון, הטלת קנס משמעותי של אלפי שקלים, התחייבות על סך אלפי שקלים, פסילת רישיון הנהיגה בפועל לשנתיים ופסילה על תנאי. טיעוני הנאשם לעונש

7. ב"כ הנאשם טען, כי מדובר בתיקים משנת 2015 ו-2017 בגין עבירות החזקת סם לצריכה עצמית והחזקה שלא לצריכה עצמית. הנאשם עבר הליך טיפולי שאליו התקשה להירתם בתחילה ושירות המבחן לא חסך ממנו ביקורת על כך אולם בהמשך השתתף במפגשים ובפעילויות באופן פעיל וביטא את עצמו. תוך כדי כך עבד הנאשם בתפקיד אב בית בתיכון, הגיע לקבוצות, שם המשיך לשתף ולהתייעץ תוך שהוא מתמודד עם קשיים כלכליים. בעניין זה הגיש ב"כ הנאשם החלטה על חדלות פירעון בעניינו של הנאשם מיום 5.6.2023 (סומנה נ/2). ב"כ הנאשם טען כי כבר אז, בתסקיר מיום 19.6.2023, המליץ שירות המבחן על צו מבחן למשך שנה לאור ההליך השיקומי והפחתת הסיכון בעניינו, שנבעה משינוי דפוסי חשיבתו והתנהגותו. בתסקיר האחרון מציין שוב שירות המבחן את הגעתו הסדירה של הנאשם לטיפול, את השתתפותו בצורה דומיננטית וחיובית בקבוצה. ב"כ הנאשם טען כי מדובר במי שהגורם המקצועי מצביע על הליך שיקומי אותו עבר הנאשם, בתסקירים מקיפים שלא ניתנו כלאחר יד אלא בתוך תקופה של מעל שנה, והמליץ על המשך הטיפול בשירות המבחן ובמסגרתו. ב"כ הנאשם טען כי לאור חלוף הזמן מאז בוצעו העבירות, בשים לב לכך שהזמן האחרון נוצל לצורך שיקומו של הנאשם ששיתף פעולה עם שירות המבחן באופן מלא, יש לחרוג ממתחם הענישה ולאמץ את המלצת שירות המבחן. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה בעניין חריגה ממתחם בשל הליכי שיקום וטען כי אילו הייתה בפני שירות המבחן עתירה לעבודות שירות אז הוא היה מתייחס לכך ומנמק מדוע אין מדובר בעונש המתאים והוא סבור שענישה מסוג זה תפגע בהליך השיקומי. אין מקום גם להורות של פסילת רישיון הנהיגה בעניינו של הנאשם.

הנאשם, פנה לבית המשפט, אמר שעבר הרבה זמן מאז שבוצעו העבירות, שהוא מטפל בעצמו מאז ושהיום הוא נמצא במקום אחר. מאז נולדו לו 2 ילדות, הוא הולך לקבוצה ומחזיק עבודה. הנאשם אמר שאינו מפחד לשלם על מעשיו אבל שהוא מפחד לאבד את מקום עבודתו, שכזו אף פעם לא הייתה לו, שיש תחתיו עובדים ושהוא לא רוצה לחזור למקום בו היה בעבר. הנאשם שיתף שהיום הוא מבין למה הוא עובר את כל מה שהוא עובר. בנוסף, שיתף כי יש לו רישיון לקנבס אולם הוא מעוניין להפסיק לעשן ושהוא הולך לפעילויות נוספות שלא דווחו. הנאשם אמר שהוא מעוניין לשים את האירועים הללו מאחוריו, שהוא מתקשה להגיע לאילת ואין לו את המשאבים לכך. לבסוף אמר שהוא מבין ומצטער על מעשיו.

דיון והכרעה:

קביעת מתחם העונש ההולם

8. את דינו של הנאשם יש לגזור בהתאם לעקרון הענישה ההולמת, שהותווה בתיקון 113 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977. לפיכך, תחילה יש לקבוע את מתחם העונש ההולם בהתאם לערכים החברתיים שנפגעו, מידת הפגיעה בהם, נסיבות ביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנוהגת, ולאחר מכן לקבוע את העונש בתוך המתחם או מחוצה לו. 9. למען הסר ספק, ועל אף שאין מחלוקת בעניין זה, אקבע כי המעשים המיוחסים לנאשם בכתב האישום בתיק העיקרי ובכתב האישום המתוקן בתיק המצורף מהווים אירוע אחד ויש לקבוע מתחם עונש כולל אחד עבור כלל העבירות. מסקנתי זו עולה בקנה אחד עם "מבחן הקשר ההדוק" שנקבע בע"פ 4910/13 אהמד בני ג'אבר נגד מדינת ישראל. בעניינו, מדובר בעבירות של החזקת סם מסוכן מסוג קנבוס לצריכה עצמית ושלא לצריכה עצמית במשקלים שונים.

10. אשר לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות - על החומרה וההכרח לעקור את נגע הסמים כבר נכתב רבות. הערכים המוגנים אשר נפגעו בעבירות הסמים הם בריאות הציבור ושלומם הפיזי והנפשי. הפגיעה באותן עבירות נוגעת לא רק למעורבים הישירים אלא לחברה כולה; צרכני הסמים, משפחותיהם, והנפגעים העקיפים מהפעילות העבריינית שנלווית לעבירות הסמים. בנוסף נפגעו ערכים מוגנים נוספים שהנם שמירה על הביטחון הכללי של הציבור ועל רכושו.

11. לעניין זה ראו ע"פ 972/11 מדינת ישראל נגד יניב יונה: (04.07.12)
"את נגע הסמים יש לעקור מן השורש. ייצור, הפצה, סחר וכמובן גם שימוש בסמים - כל אלו מסבים נזק עצום. הנזק נגרם לא רק למעגל הסגור של המעורבים הישירים בביצוע העבירות, אלא גם לחברה בכללותה".
12. וכן דברי כב' השו"ס. ג'ובראן בע"פ 9482/09 ביטון נ' מדינת ישראל:
"אכן, נגע הסמים הפוגע קשות בחברתנו מחייב מלחמת חורמה והעונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים צריכים להשתלב במאבק הכולל להדברת הנגע. על כן, יש ליתן משקל ממשי לשיקול ההרתעתי אל מול השיקולים האישיים, אשר משקלם יהיה נמוך יותר במקרים כגון אלה".
13. בעבירת החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, ראו בע"פ 1345/08 ארקדי איסטרשוב נ' מדינת ישראל (15.5.2009), שם נאמר:
"אין מנוס מהכבדת היד על המחזיקים סמים שלא לצריכה עצמית, שכל בר דעת מבין כי נועדו לצריכת הזולת, קרי, להוספת שמן על מדורת הסמים אשר להבותיה אופפות רבים וטובים, או רבים שהיו טובים. עבירה זו היא תאומתה הסטוטורית של עבירת הסחר בסמים, אלא שלא ניתן להוכיח לגביה את הסחר עצמו, ונקבע לשתייה עונשה זהה, עונש מירבי של עשרים שנות מאסר וקנס פי עשרים וחמישה מזה הקבוע בסעיף 61(א)((4) לחוק העונשין, העומד כיום על 202,000 ₪; לעניין סחר ראו סעיף 19א לפקודת הסמים המסוכנים... יידעו המעורבים בסמים שלא לצריכה עצמית, כי יד המשפט תכבד עליהם".
14. בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן מובילה למסקנה כי מדובר בפגיעה בינונית. בתיק העיקרי החזיק הנאשם בכמות גדולה של סם מסוכן מסוג קנביס במשקל כולל של 284.20 גרם, כמות העולה פי כמה וכמה מ"חזקת הצריכה העצמית" הקבועה בפקודה. בתיק המצורף החזיק הנאשם, לצריכתו העצמית, בסם מסוכן מסוג קנביס במשקל של 98.6 גרם. נתתי דעתי לסוג הסמים, שאינו נמנה בין סוגי הסמים הקשים כגון קוקאין והרואין. עם זאת, לא ניתן להקל ראש בנזקים שעלולים להסב אותם סמים קלים - וברי כי פוטנציאל הנזק של החזקת הסמים, באותן כמויות, הוא רב. אשר לסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה, כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן, הלה תיאר כי בבסיס התנהלותו מצב נפשי מעורער באותה תקופה וקושי להתמודד עם קשיים שחווה (ביטול חתונה וסגירת עסק שנכשל שהיה בבעלותו - חנות לממכר אלכוהול). נתתי דעתי לכך שקדם תכנון לביצוע העבירות: הנאשם התארגן על סכום כסף משמעותי (הנאשם טען כי מדובר בכספים שהתקבלו ממכירת החיסול של מלאי החנות שנסגרה) שלא הולם את יכולותיו הכלכליות לשם רכישת הסם, יצר קשר עם מוכר בטלגראם ונסע לאשדוד לשם רכישת הסם ולאחר מכן "הסליק" את הסמים היטב בתא המטען. הסמים שנמצאו בדירה - הוחבאו במקרה. עם זאת - הסמים שהחזיק הנאשם, בשני התיקים, לא חולקו לשקיות חלוקה ולא נמצא משקל בסמוך אליהם.

15. אשר למדיניות הענישה הנוהגת, סקירת הפסיקה מלמדת כי בעניינם של נאשמים אשר הורשעו בעבירת החזקת סמים, נקבעו בדרך כלל מתחמי ענישה המשתנים ממקרה למקרה בהתאם לנסיבות הקונקרטיות בכל אחד מהם:
- א. בת"פ (רמלה) 33125-01-14 מדינת ישראל נ' אבו שחאדה הורשע הנאשם 6 בביצוע עבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית בכך שהחזיק 94.03 גרם סם מסוכן מסוג קנבוס (חלקו בצורת חשיש). בית המשפט קבע כי לא קיים הבדל בין החזקת הסם לסחר בו, וחזקה כי סם שהוחזק בכמות שלא לצריכה עצמית נועד לסחר והפצה. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין 4 ועד 14 חודשי מאסר והשית על הנאשם 6 - 8 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, לצד מאסרים מותנים, קנס בסך 2,000 ש"ח ופסילת רישיון הנהיגה לתקופה של 5 חודשים.
- ב. בת"פ (כ"ס) 55830-11-18 מדינת ישראל נ' נגה הורשע הנאשם בביצוע עבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית בכך שהחזיק 26 שקיות פלסטיק שהכילו סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 107.65 גרם. השקיות הוסלקו ברכבו של הנאשם, בתא הכפפות, בתא המטען ובין המושבים. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשי מאסר, לריצוי בעבודות שרות, ל-10 חודשי מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה נלווים. לנאשם היה עבר פלילי הכולל 3 הרשעות קודמות לא מתחום הסמים, האחרונה מביניהן מלפני 8 שנים. גזר הדין ניתן בחלוף 3.5 שנים מעת ביצוע העבירות והנאשם לא ביצע במהלך זמן זה עבירות נוספות. לאור תסקירים חיוביים בעניינו והליך שיקומי שהחל, סטה בית המשפט ממתחם הענישה והטיל על הנאשם חודשיים מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות, לצד מאסרים מותנים, חילוט סך של 6,400 ש"ח שנתפס וצו מבחן למשך 18 חודשים.
- ג. בת"פ 54116-09-16 שלום אברהם נ' מדינת ישראל הורשע הנאשם על פי הודאתו בביצוע עבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, מסוג חשיש, במשקל של 800 גרם נטו ונדון ל-6 חודשי מאסר בפועל, לאחר שבית המשפט קבע כי מתחם הענישה נע בין מאסר בן מספר חודשים ועד 18 חודשי מאסר בפועל.
- בשים לב לנסיבות שלפנינו, לעוצמת הפגיעה בערכים המוגנים שהינה בינונית, בשים לב לפוטנציאל הנזק, לכמות וסוג הסמים ולמדיניות הענישה הנוהגת, אני קובעת את מתחם העונש ההולם כחל מ-4 חודשי מאסר, אותם ניתן לרצות בדרך של עבודות שירות, ועד 10 חודשי מאסר בפועל.
- גזירת העונש ההולם
- סטייה ממתחם העונש ההולם
16. סעיף 40ד' לחוק העונשין, אשר חוקק במסגרת תיקון 113 לחוק, קובע כי אם בית-המשפט מצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, וכן להורות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם לרבות העמדתו במבחן.

17. נחה דעתי בהתאם לתסקירי שירות המבחן והתרשמותי מהנאשם כי יש מקום לחרוג משמעותית ממתחם הענישה אותו קבעתי לעיל ולהעדיף את שיקולי השיקום.

לעניין זה קבע בית המשפט העליון על ידי כב' השופט ח' מלצר ברע"פ 262/14 נאשף נ' מדינת ישראל: "...בהקשר זה אני מוצא לנכון להעיר עוד כי שיקולי שיקום הם, אמנם, בעלי מעמד חשוב עת מאזן בית המשפט בין שיקולי הענישה, הגמול וההרתעה, במלאכת גזירת הדין. במקרים שבהם נרתם הנאשם להליך שיקומי, או מראה נכונות כנה לעשות כן - עשויים שיקולי השיקום אף לגבור על שיקולי ההרתעה והגמול (ראו: דברי חברי, השופט א' שהם, ב -רע"פ 3711/13 הושיאר נ' מדינת ישראל) ואולם, ההתחשבות בשיקולים אלה נתונה לשיקול דעתו של בית המשפט והיא איננה בגדר חובה, גם לאחר תיקון 113 לחוק העונשין. בית המשפט יטה לבכר את שיקולי שיקומו של הנאשם על פני שיקולים אחרים כאשר הוא משתכנע כי הנאשם השתקם ושינה את דרכיו, או כי קיים סיכוי ממשי לשיקומו, וכך הוא "במקום שבו נראה כעקבי הליך השיקום שבו מצוי המבקש-המערער" (ראו: רע"פ 8665/12 ברהנה נ' מדינת ישראל) - ואילו השמתו של הנידון מאחורי סורג ובריה עלולה לאיין את ההליך השיקומי, או לפגוע בו באופן ניכר."

18. בנסיבות המקרה דנן, לאחר שעיינתי בתסקירי שירות המבחן, שמעתי את טיעוני הצדדים בעניין והתרשמתי באופן בלתי אמצעי מכנות החרטה אותה הביע הנאשם, שוכנעתי כי הנאשם עבר הליך שיקום משמעותי במשך פרק זמן לא מבוטל, מעל שנה, ופעל לשם שינוי אורחות חייו, וכי יהיה זה מוצדק להשית עליו עונש החורג לקולא ממתחם הענישה אשר נקבע בעניינו. עם זאת לא נתתי משקל לחלוף הזמן, למרות גילו של התיק, עקב העובדה שהנאשם חזר וגרם לדחיית הדיונים בעניינו. אף כי חלק מהדיונים נדחו בשל מצבו הבריאותי הרי שחלקם נדחו ללא הסבר היכול להצדיק את ההיעדרות, שעליה נודע גם רק בשעת הדיון, אליו התכנסו כל הצדדים למעט הנאשם עצמו. בוודאי שדבר זה אינו יכול לפעול לזכותו של הנאשם.

19. שירות המבחן מסר כי הנאשם העמיק תובנותיו אודות המניעים שעמדו בבסיס התנהלותו בעת ביצוע העבירות ואורח חייו. שירות המבחן התרשם כי התגברו יכולותיו של הנאשם לחיבור רגשי ומודעות עצמית מה שהפחית סיכון לחריגה מגבולות החוק. שירות המבחן תיאר כי הנאשם משתתף באופן פעיל, מביא את עצמו באופן כנה, אותנטי ומכבד, יוצר קשרים תקינים עם יתר משתתפי הקבוצה והמנחים. הנאשם התמיד להגיע לפגישות ושיתף בפתוחות בתכניו האישיים. בתסקיר שירות המבחן מיום 14.2.2024, הובאה המלצת מנחי הקבוצה הטיפולית, להימנע מהטלת מאסר, לאור התרשמותם כי העבודה מהווה עבור הנאשם גורם מווסת מארגן ומשקם.

20. התרשמתי כי הנאשם נתרם מההליך הטיפולי, מקיים חיים נורמטיביים ושומר על יציבות בעבודה שמהווה עבורו עוגן, על אף קשיים במצבו הכלכלי והזוגי. בתוך כך, הבאתי בחשבון את העובדה שהנאשם פועל להסדרת ענייניו הכלכליים בכך שפנה להליך של חדלות פירעון (נ/2). עם זאת, שירות המבחן העריך כי הנאשם טרם מיצה את ההליך הטיפולי ועל כן המליץ על המשך הליך השיקום בשירותו.

21. לא ניתן להתעלם מחלופת הזמן מאז בוצעו העבירות בתיק העיקרי ובתיק המצורף (7 שנים ו-9 שנים, בהתאמה), מאז הוגש כתב האישום חל שינוי במצבו באופן טבעי בשים לב לכך שבמועד ביצוע העבירה המוקדמת גילו היה צעיר בן כ-25 וכיום הוא בן 34 וכן הפך הנאשם מרווק לאב ל-2 בנות - זאת בשילוב עם ההליך השיקומי שעבר. לעומת זאת, יוער כי כתב האישום בתיק המצורף הוגש בשנת 2019 - בחלופת 4 שנים מאז בוצעה העבירה (בשנת 2015), והמאשימה לא נתנה הסבר לכך.
22. בנוסף, ניתן להסיק, בפרט כאשר מדובר במי שזו לו הסתבכותו הראשונה עם החוק, וכך גם התרשמתי מהנאשם, כי ההליך הפלילי הקשור לתיק זה, חקירות ודיונים משפטיים שהציבו אותו מול המערכת גרמו לו להכיר את חומרתן של העבירות אותן ביצע. על כל אלו, תתוסף העובדה כי הנאשם שהה במעצר החל מיום 3.10.2017 ועד ליום 11.10.2017 ולאחר מכן במעצר בית מלא עם חלונות לבדיקות רפואיות עד יום 12.12.2017.
23. כמו כן נתתי דעתי ליתר מאפייניו האישיים של הנאשם וביניהם נסיבות חייו שאינן פשוטות והעובדה שהצליח לשמור, חרף כך, על יציבות תעסוקתית מסוימת והצליח לסיים את מסגרות חייו השונות כגון לימודים וצבא. כמו כן נתתי דעתי להודאתו של הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן בתיק המצורף, לעובדה שעל אף קשיים שהיו בתחילה להכיר בצורך שלו לקבל עזרה, שיתף פעולה עם שירות המבחן ונתרם מההליך השיקומי שניתן לו ושמאז ביצוע העבירות לא נפתחו נגד הנאשם תיקים חדשים.
24. לאור האמור לעיל, אני רואה לנכון לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל על הנאשם צו מבחן למשך 12 חודשים. לאור העובדה שביצוע העבירה היה תוך שימוש ברכב יוטל על הנאשם בנוסף עונש מאסר מותנה ועונש של פסילת רישיון הנהיגה.
- סוף דבר
- מכל האמור לעיל אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:
- צו מבחן - ניתן בזה צו מבחן לתקופה של 12 חודשים כלפי הנאשם. הנני מחייבת את הנאשם לשיתוף פעולה עם שירות המבחן, הכל על פי הנחיות שירות המבחן. מובהר בזאת לנאשם כי אם לא יקיים צו זה, ניתן יהיה לחזור ולדון מחדש בשאלת העונש.
- מאסר על תנאי - מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שנתיים ממועד הקראת גזר הדין יעבור על עבירת סמים למעט החזקת סם לצריכה עצמית.
- פסילה על תנאי - פוסלת את הנאשם מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה וזאת לתקופה של 4 חודשים על תנאי למשך 3 שנים ממועד הקראת גזר הדין, אם יעבור על עבירות בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים.
- מוצגים - כל המוצגים יושמדו/יחולטו/יושבו, לשיקול דעת המאשימה.
- זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.
- ניתן היום, י"ט חשוון תשפ"ה, 20 נובמבר 2024, בהעדר הצדדים.